

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: France Télévisions SA

Strona pozwana: Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przedsiębiorstwo oferujące oglądanie programów telewizyjnych w bezpośredniej transmisji strumieniowej w Internecie należy, z tego tylko powodu, uważać za przedsiębiorstwo będące operatorem sieci łączności elektronicznej wykorzystywanej do rozpowszechniania audycji radiowych i telewizyjnych wśród ogółu obywateli w rozumieniu art. 31 ust. 1 dyrektywy 2002/22/WE z dnia 7 marca 2002 r.⁽¹⁾?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej, czy państwo członkowskie może, bez naruszenia dyrektywy lub innych przepisów prawa Unii Europejskiej, wprowadzić obowiązek rozpowszechniania usług radiowych lub telewizyjnych, ciążyący zarówno na przedsiębiorstwach będących operatorami sieci łączności elektronicznej jak i na przedsiębiorstwach, które, nie będąc operatorami takich sieci, oferują oglądanie programów telewizyjnych w bezpośredniej transmisji strumieniowej w Internecie?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej, czy państwa członkowskie mogą odstąpić od uzależnienia obowiązku rozpowszechniania, w odniesieniu do dystrybutorów usług niebędących operatorami sieci łączności elektronicznej, od spełnienia wszystkich warunków przewidzianych w art. 31 ust. 1 dyrektywy 2002/22/WE z dnia 7 marca 2002 r., podczas gdy warunki te muszą zgodnie z dyrektywą zostać spełnione w odniesieniu do operatorów sieci?
- 4) Czy państwo członkowskie, które wprowadziło obowiązek rozpowszechniania niektórych usług radiowych lub telewizyjnych w niektórych sieciach, może bez naruszenia dyrektywy wprowadzić w odniesieniu do tych usług obowiązek wyrażenia zgody na ich rozpowszechnianie w tych sieciach, w tym również na rozpowszechnianie za pośrednictwem strony internetowej, kiedy rozpatrywana usługa sama rozpowszechnia swoje programy w Internecie?
- 5) Czy przewidziany w art. 31 ust. 1 dyrektywy 2002/22/WE warunek, zgodnie z którym znaczna liczba odbiorców końcowych sieci podlegających obowiązkowi rozpowszechniania musi je wykorzystywać jako swój główny sposób odbierania audycji radiowych i telewizyjnych, należy, jeśli chodzi o rozpowszechnianie za pośrednictwem Internetu, oceniać z uwzględnieniem wszystkich użytkowników, którzy oglądają programy telewizyjne w bezpośredniej transmisji strumieniowej w sieci internetowej, czy jedynie biorąc pod uwagę użytkowników strony internetowej podlegającej obowiązkowi rozpowszechniania?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 29 maja 2017 r. – „Geocycle Bulgaria” EOOD/Direktor na direkcija „Obzwałwane i danyczno-osiguritelna praktika” w mieście Wielkie Tyrnowo przy Centraľno upravlenie na Nacionaľnata agencija za prichodite

(Sprawa C-314/17)

(2017/C 256/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Geocycle Bulgaria” EOOD

Strona przeciwna: Direktor na direkcija „Obzwałwane i danyczno-osiguritelna praktika” w mieście Wielkie Tyrnowo przy Centraľno upravlenie na Nacionaľnata agencija za prichodite

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodnie z przepisami dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej naruszone są zasady neutralności podatkowej oraz skuteczności ogólnego systemu VAT, gdy przy uwzględnieniu okoliczności faktycznych zaistniałych w postępowaniu głównym ta sama dostawa jest opodatkowana VAT – po raz pierwszy, w trybie ogólnym poprzez naliczenie podatku przez dostawcę w fakturze sprzedaży, a także po raz drugi, na mocy decyzji zapadłej w wyniku kontroli podatkowej poprzez mechanizm samonaliczenia przez odbiorcę (odwróconego obciążenia) – przy czym w praktyce nie przyznaje się prawa do odliczenia podatku, a także w sytuacji, gdy w krajowym prawodawstwie nie przewidziano możliwości, aby VAT naliczony w fakturze dostawcy został skorygowany po zakończeniu procedury kontroli?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 31 maja 2017 r. – postępowanie karne przeciwko Iwanowi Gawanozowowi

(Sprawa C-324/17)

(2017/C 256/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

Iwan Gawanozow

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy i orzecznictwo krajowe, które nie dopuszczają kwestionowania materialnoprawnych podstaw orzeczenia sądu o wydaniu europejskiego nakazu dochodzeniowego dotyczącego przeprowadzenia przeszukania w nieruchomości mieszkalnej i gospodarczej, a także zajęcia określonych rzeczy, odpowiednio przesłuchania świadka, są zgodne z art. 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE⁽¹⁾ z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych – w sytuacji gdy takie kwestionowanie nie jest możliwe ani w drodze bezpośredniej skargi na orzeczenie sądu, ani w drodze odrębnego pozwu o zasądzenie odszkodowania[?]
- 2) Czy art. 14 ust. 2 dyrektywy [2014/41/UE] bezpośrednio uprawnia zainteresowaną osobę do zaskarżenia orzeczenia sądu o wydaniu europejskiego nakazu dochodzeniowego, niezależnie od braku takiej możliwości procesowej w prawie krajowym[?]
- 3) Czy zainteresowaną osobą w rozumieniu art. 14 ust. 4 [dyrektywy 2014/41/UE], w świetle art. 14 ust. 2 w związku z art. 6 ust. 1 lit. a) w związku z art. 1 ust. 4 tej dyrektywy, jest osoba, przeciwko której podniesiono oskarżenie karne – gdy czynności związane z gromadzeniem dowodów są skierowane wobec osoby trzeciej[?]
- 4) Czy zainteresowaną osobą w rozumieniu art. 14 ust. 4 w związku z art. 14 ust. 2 dyrektywy [2014/41/UE] jest osoba, która zamieszkuje w – lub korzysta z – nieruchomości, w której zostaje przeprowadzone przeszukanie i zajęcie; odpowiednio osoba, która będzie przesłuchana w charakterze świadka[?]

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 130, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 2 czerwca 2017 r. – Starman Aktsiaselts/Tarbijakaitseamet

(Sprawa C-332/17)

(2017/C 256/15)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus